

מ"ת 42810/10/14 - מדינת ישראל נגד עומר עאזם - עצור עד לתום ההליכים, נור חאג' יחיא - עצורה עד לתום ההליכים, יוסף עאזם (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 42810-10-14 מדינת ישראל נ' עאזם(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת מדינת ישראל ע"י עו"ד לוס
נגד משיבים

1. עומר עאזם - עצור עד לתום ההליכים
2. נור חאג' יחיא - עצורה עד לתום ההליכים
3. יוסף עאזם (עציר) - הובא, ע"י עו"ד שמר

החלטה - משיב 3

כתב-האישום והשתלשלות העניינים

1. כנגד המשיב 3 [להלן: "**המשיב**"] הוגש כתב אישום, יחד עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים, המייחס לו ביצוע עבירות של **סיוע לאחר מעשה**, לפי סעיף 260 + 261 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "**חוק העונשין**"], **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין ו**שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

כתב האישום מייחס למשיב 1 ביצוע עבירות של רצח, קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), נשיאת נשק ותחמושת והצתה; למשיבה 2 מיוחס ביצוע עבירות של שידול לרצח וקשירת קשר לביצוע פשע (רצח).

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי משיבה 2 וסיף חאג' יחיא ז"ל היו נשואים משנת 2001 והם התגוררו בטייבה. עובר למועדים הרלוונטיים בכתב האישום, התקיימה מערכת יחסים רומנטית בין משיב 1 למשיבה 2. משיבים 1 ו- 3 הינם בני דודים.

ביום 17.8.14 נגנב רכב מסוג סובארו גראנד ליאונה בצבע לבן, מספר רישוי 38-582-08 [להלן: "**הרכב הגנוב**"].

במהלך חודש זה, הורד מהכביש, על ידי בעליו, רכב סובארו נוסף מסוג גרנד ליאונה בצבע לבן, מספר רישוי 36-024-08, נמכר מחוץ לשטחי מדינת ישראל וחלקי הרכב האמור פורקו [להלן: "הרכב המפורק"].

במהלך חודש אוגוסט 2014, על רקע מערכת יחסים רומנטית שקיימו משיב 1 ומשיבה 2, קשרו השניים ואחר, שזהותו אינה ידועה, קשר לגרום למותו של סייף, בעלה של משיבה 2.

כשבועיים לערך לפני ה- 29.8.14, ניסה משיב 1, מספר פעמים, להשיג נשק ותחמושת, עד שהצליח בכך. כמו כן הגיע לידי הרכב הגנוב. בנוסף, הצטייד משיב 1 בלוחית הרישוי של הרכב המפורק.

בימים שקדמו ל- 29.8.14, התקיימו בין משיבים 1 ו- 2, שיחות והתכתבויות רבות. על רקע הקשר המתואר ומסיבה שאינה ידועה במדויק למבקשת, שלחה משיבה 2, ביום 28.8.14 מסרון למשיב 1: "זהו לא צריך שתעשה משהו אתה ויוסף תשכח כל דבר שנשאר כך וזהו במה שיש וזהו". בבוקר יום 29.8.14 הודיעה המשיבה 2 במסרון למשיב 1: "בכבוד שלך אל תכעס עליי אבל קרה הדבר בלי כוונה אתמול שכב איתי", ובאותו היום בסמוך לשעה 15:55 שלחה לו מסרון ובו הציעה להודיע למשיב 1 מתי סייף בעלה יעזוב את הבית.

המשיב 1 והאחר הכינו את הרכב הגנוב עליו הרכיבו את לוחית הרישוי של הרכב המפורק, והצטיידו בכובעי גרב ובנשק שנאסף מבעוד מועד.

בשעה 18:15 הודיעה המשיבה 2 באמצעות מסרון למשיב 1 כי בעלה "יצא עכשיו".

בעקבות המסרון, עקבו המשיב 1 והאחר באמצעות הרכב הגנוב, כשהם רעולי פנים, אחרי רכבו של סייף ז"ל. בשלב מסוים, עקפו את רכבו של סייף ז"ל וירו לעברו לפחות 8 יריות. סייף נפצע, איבד שליטה על רכב, סטה לכיוון הנסיעה הנגדי עד שרכבו התהפך, פונה לבית החולים ושם נקבע מותו. המשיב 1 והאחר נמלטו מהמקום.

חלקו של המשיב מתואר החל מסעיף 18 לכתב-האישום, כאשר על פי תכנית הקשר, המשיב - שנהג ברכב אפור מסוג סובארו מספר רישוי 26-014-08 [להלן: "רכב המילוט"], ערך סריקות מקדימות באזור קלנסוואה, בהמתנה למשיב 1 ולאחר, לאחר ביצוע הרצח.

בהתאם לקשר האמור, נמלטו משיב 1 והאחר לשטח בסמוך לקלנסוואה, שם הציתו את הרכב הגנוב והמתינו למשיב 3 שיבוא למלטם. במסגרת הקשר, המשיב אכן הגיע ברכב המילוט ואסף את המשיב 1 והאחר כדי למלטם ממקום הצתת הרכב הגנוב.

3. בדיון האחרון שהתקיים לפני ביום 15.2.15, טען ב"כ המשיב 1 כי קיימות ראיות לכאורה "גבוליות" והסכים בשלב זה למעצרו של מרשו עד לתום ההליכים כנגדו, תוך שביקש לשמור לעצמו את הזכות להגיש עיון חוזר נוכח העובדה שהפרקליטות ממשיכה להעביר חומר חקירה בדמות מסרונים נוספים, כאשר נציגי המשטרה ממשיכים בנסיונות לשחזרם.

בדיון מיום 17.12.14 הסכים ב"כ המשיבה 2 לקיומן של ראיות לכאורה בקשר למרשתו, ובשלב זה, לאחר קיום מספר דיונים בבית-משפט זה ובבית-המשפט העליון, הוחלט על מעצרה עד לתום ההליכים.

טעונוי ב"כ הצדדים

4. ב"כ הצדדים המלומדים טענו שניהם באופן יסודי ומפורט והגישו תמצית טעוניהם בכתב באשר לפרשנות המארג הראייתי הקיים כנגד המשיב, שהינו נסיבתי.

5. ב"כ הפרקליטות תיארה לפניי את מלוא חומר הראיות, שכן בשלב שבו טענה, ב"כ המשיב 1 טרם הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

באשר למשיב טענה, כי הראיה המרכזית בתיק - אותו טלפון "מבצעי" ממנו שוחזרו המסרונים בין המשיב 1 למשיבה 2, נמצאו ברכב המילוט שבבעלות המשיב 3. אותם מסרונים מעידים על רומן סודי שהתנהל בין המשיב 1 למשיבה 2, כאשר במספר מסרונים מוזכר "יוסף" - הוא המשיב. כן הפנתה לכך, שנמצאו שרידי ירי ברכב זה, נתון המחזק את הנוכחות של המשיב 1 והאחר באותו רכב.

הנדבר הראייתי הנוסף מצוי בדמות הקשר הטלפוני בין המשיב למשיב 1, ובין המשיב למשיבה 2 - ובמיוחד כשעה לאחר ביצוע הרצח. לטענתה, השתמש המשיב בטלפון "מבצעי" לצורך תקשורת זו.

באשר לזירת הצתת הרכב, הפנתה לעדותו של מודיע למוקד 100 כמחצית השעה לאחר הרצח, בשעה 19:13, אשר מתאר את אירוע הצתת הרכב הגנוב ומחזק לגישה את נוכחות רכבו של המשיב באותה זירה, אליו רצו המשיב והאחר.

מצלמות אבטחה הסמוכות לזירת ההצתה מבססות, לטענת התביעה, כי רכבו של המשיב אכן נראה בהן, בנסיעה לכיוון קלאנסווה (לכיוון מזרח, ובניגוד לכיוון זירת ההצתה) בשעה 19:16. לחילופין, לאחר שמיעת טעונוי ב"כ המשיב טענה, כי ייתכן והמשיב הגיע לזירת ההצתה באחת מדרכי הגישה האחרות דרכן ניתן להגיע לזירת ההצתה.

כן הפנתה לנתוני איכון הרלבנטיים למשיב, מהם עולה כי בין 19:09 ל - 19:23 אין איכון, כאשר ב - 19:23 הוא מצוי כבר בטייבה.

אל מול כל אלו מצויה שתיקתו של המשיב, כאשר כיום להסבריו של הסניגור אין כל משקל על רקע שתיקה זו.

6. לטענת הסניגור, אין כל ראיות באשר לסוג הרכב המצוי בבעלותו של המשיב. בכל מקרה, ביקש הוא לשכנע, כי מצלמות האבטחה ממקמות את רכבו של המשיב כבר בשעה 19:02 נוסע לכיוון קלאנסווה (ולא לכיוון מערב שם מצויה זירת ההצתה). נתון זה אינו משתלב עם עדותו של המודיע, המהווה עוגן לשעת שריפת הרכב הגנוב ב - 19:13, כך שרכבו של המשיב אינו יכול להיות הרכב הממלט.

לטענתו, האיכונים שבוצעו לטלפון הנייד של המשיב מחזקים זאת.

עוד ביקש לשכנע, כי אותו טלפון נייד כלל לא היה "מבצעי" כשיטת התביעה, אלא המדובר בטלפון

הנייד של אימו, בו היה משתמש, והיפנה לכך שזהו מספר טלפון שמסר במקום העבודה שלו ולגורמים חיצוניים נוספים במהלך תקופה ארוכה.

באשר לשרידי הירי העלה אפשרות, כי המדובר בשרידי ירי מחתונה.

בכל מקרה, טען, כי על רקע החסרים בראיות התביעה, אשר אינן מסבכות את המשיב בשעות הקריטיות של האירועים, אין לייחס כל נפקות לשתיקת מרשו.

סקירת הראיות

הראיות שנמצאו ברכבו של המשיב

7. חומר הראיות מבסס, כטענת התביעה, כי רכב סובארו ישן, שנת ייצור 1994, בצבע כסוף, מ.ר. 2601408, הינו רכבו של המשיב הרשום בבעלותו. ראו לעניין זה, למשל: פרטי הרכב במערכת שירת הסירנה (מסמך 496); דו"ח בדוקאי (מסמך 499), מיום 20.9.13 בשעה 00:51, על-פיו נראו המשיב, משיב 1 ואדם נוסף בשם איסמעיל חאג יחיא נוסעים יחד ברכב סובארו כסוף בעל לוחית זיהוי 2601408, כשמצויין כי המדובר ברכבו של המשיב; הודעת תשלום קנס מיום 21.7.13 (מסמך 495); וכן אישור המשיב עצמו בתשאול מיום 30.9.14 ובתמלול החקירה הנושא את התאריך 20.11.14, עמ' 2 שורות 18 - 25.

8. בלוח תצלומים שנערך וצולם על-ידי אייל סולומון, ע.ת. 72, מיום 2.9.14 (מסמך 547), נראה רכבו של המשיב, שהינו סובארו אפור-כסוף, עם חלונות כהים, עיטור לבן בחלון אחורי, גלגלים ללא טסות.

המסרונים

9. רכבו של המשיב נתפס ביום 1.9.14 (ראו מסמך 444). ברכב זה, אשר לטענת התביעה שימש את המבצעים בברירה מהאזור, נמצא טלפון שמספרו 052-7509963 (ראו מיקום תפיסת מכשיר הפלאפון בדלת קדמית שמאלית בתמונות 20, 21 בלוח התצלומים של הרכב). חדירה לטלפון זה העלה את אותם מסרונים מפלילים, המשמשים את הבסיס לכתב האישום כנגד כל המשיבים. (ראו, למשל, דו"ח תפיסת מוצגים מיום 2.9.14 שנערך על-ידי אייל סולומון (ע.ת. 72) ומזכר שערך אבי מונקר (ע.ת. 32) מיום 14.9.14 (מסומן יד')).

10. היות ובשלב זה קיימת הסכמה לראיות לכאורה בעניינים של המשיבים 1 ו- 2, לא ארחיב באשר לשרשרת הראיות המתייחסות לכל הטלפונים הניידים הקשורים אליהם. אזכיר רק, כי על-פי חומר

הראיות, המשיבה 2 השתמשה בטלפון "מבצעי" שמספרו 052-2307886 (לשם הנוחות, ייקרא להלן: **886**).

עוד לטענת התביעה על-פי חומר הראיות הקיים, המשיב 1 השתמש בשני טלפונים "מבצעיים": 050-3232391 (הרשום על שם אביו, חוסני עזאם, ע.ת. 24), וכן בנייד 052-7788508.

למשיב 1 שני טלפונים נוספים: 052-2212676, 050-6662793.

באשר למשיב נטען, כי ברשותו שני טלפונים: 050-3011409, וכן טלפון "מבצעי" הרשום על שם אמו פאטמה עאזם (ע.ת. 23) ומספרו 052-8803534 (כאשר לסוגיית אפיון הטלפון כ"מבצעי" אתייחס בהמשך).

11. תכני המסרונים אשר שוחזרו מאותו טלפון (מסוג מכשיר נוקיה c2-01.5) שנמצא ברכבו של המשיב, אכן מבססים כי בין המשיבים 1 ל-2 היה קשר רומנטי, כאשר ניכרת אהבתו של המשיב 1 למשיבה 2 ואובססיביות אליה. כן מתוארות הכנות של המשיב 1 לביצוע הרצח, לרבות בכל הקשור לרכב. עולה כי המשיב 1 מוכן "לבצע הכל" עד ליום שבת (כאשר הרצח אירע ביום שישי). בבוקר הרצח מבקשת המשיבה 2 לא לכעוס עליה על כך ששכבה עם בעלה (כמפורט בכתב-האישום) ובהמשך היא מודיעה למשיב 1 מתי בעלה יצא מהבית. מבין ההודעות עולה שמו של המשיב - יוסף (ראו דיסק סיוע 92/14 מחקרי תקשורת).

יצוין, כי במהלך תהליך השחזור של ההודעות שנמחקו, לחלק מההודעות לא ניתן לשייך מועדי שליחה וקבלה מדויקים (ראו דו"ח בדיקת חומר מחשב מיום 22.1.15 מאת יניב גולן, ע.ת. 37, כאשר יצוין כי נסיון לשחזר מסרונים נוספים נמשך עד היום).

12. להלן מספר מסרונים רלבנטיים לעניינו של המשיב:

יום לפני הרצח, ב- 28.8.14 בשעה 23:22, שלחה משיבה 2 מסרון למשיב 1 ובו כתוב: **"זהו לא צריך שתעשו משהו אתה יוסף תשכח כל דבר תשאיר אותנו כך וזהו במה שיש"** (הודעה 13).

באותו היום, 28.8.14, כתבה משיבה 2 למשיב 1 בשעה 19:53 (הודעה 28): "בסדר חיים שלי ילא תמחק עכשיו ההודעות ותשמור על עצמך יא אמא כמה אני אוהבת אותך".

הודעה מספר 124 (ללא תאריך) שנשלחה לטלפון 886: **"אני הנה יוצא מהבית אני יוסף רוצה לארגן כל דבר"**.

הודעה מספר 198 (ללא תאריך) שנשלחה ל- 886: "תשמעי אהובתי תפתחי את הראש שלך טוב איתי אם לא יסתדר היום בטוח מהיום עד ליום שבת אגמור הכל אבל אני עכשיו מוכן עד הסוף".

הודעה מספר 237 (ללא תאריך) לטלפון 886: "אני רוצה ללכת אני ויוסף נעשה/ נבצע את הרכב בסדר אהובתי ואני סומך עליך ובוטח בך אהובתי בסדר תשארי על ההבטחה שלך וההשבעה ואהבתנו אפילו ש".

הודעה מספר 240 (ללא תאריך) לטלפון 886: "אני הנה יוצא מהבית אני ויוסף רוצה ללכת לארגן הכל".

הודעה מספר 249 (ללא תאריך) לטלפון 886: "יוסף התקשרתי אליו בסדר אצל החברים שלי הבדואים הנה הולך להביא אותי".

שרידי ירי

13. על-פי חוות דעת המומחה צדוק צח (ע.ת. 48) מיום 1.10.14, ביום 9.9.14 התקבלה ממשרד המוצגים של מז"פ שקית "ערכת שרידי ירי" מרכב סובארו מספר 26-014-08, הוא רכבו של המשיב.

במדגם מהמושבים הקדמיים נמצאו **8 חלקיקים**, אותם ניתן לזהות כשרידי ירי.

במדגם מהמושב האחורי נמצאו **עשרות חלקיקים**, אותם ניתן לזהות כשרידי ירי.

על-פי האמור בחוות-בדעת, הימצאותם של שרידי ירי במדגמים האמורים מצביעה על האפשרויות הבאות: שבתוך הרכב, מתוכו החוצה, או לתוכו מטווח קרוב או בסמוך מאוד אליו, כשחלונות הרכב או הדלתות פתוחות, נורו יריה או יריות, תוך שימוש בתחמושת;

האזורים ברכב מהם נאספו המדגמים באו במגע עם אדם או עם חפץ, כדוגמת כלי נשק, שהיו מזהמים בשרידי ירי של תחמושת.

לטענת התביעה, האופציה השניה היא הרלבנטית, כאשר ממצא זה מבסס את נוכחותו של המשיב 1 ברכבו של המשיב 3 מייד בסמוך לאירוע הרצח.

14. על רקע שתיקתו של המשיב, הציע בא-כוחו את האפשרות כי מרכב זה נורו יריות בחתונה. לעניין זה, ראוי להפנות להודעתו של חוסני עאזם (ע.ת. 24), אביו של המשיב 1, מיום 1.10.14 בשעה 9:39, שאמנם מסר כי שכח את הטלפון ובו המסרונים בסובארו האפורה, שלקח מהמשיב; לענייננו, סיפר שהייתה חתונה ביום 8.8.14 לבן אחיו בסאם, אך באותה חתונה הם לא ירו, היות והיא התקיימה באולם חתונות (שורות 10-12). בנוסף ציין, כי בזמן האחרון לא יורים הרבה, אלא משתמשים בזיקוקים. עוד הוסיף, שביום 29.8.14 הייתה חתונה לבת אחותו, אך הם לא הלכו לחתונה בשל אבל.

15. יצויין, כי לטענת התביעה, ברכב נמצא דיסק ועליו ט.א. של המשיב 1 (ראו מוצג 8 בדו"ח תפיסת מוצגים מיום 2.9.14, מסמך 287א'; מזכר בדיקת טביעות אצבעות ממז"פ מיום 21.9.14, מסומן

(481).

הקשר הטלפוני בין המשיבים

16. ניתוח מועדי הקשרים הטלפוניים בין המשיב למשיבים 1 ו - 2, מבססים את הקשר בין השלושה במועדים הרלבנטיים לאירועים המפורטים בכתב-האישום.

17. כאמור לעיל, טלפון 052-8803534, הינו לגישת התביעה הטלפון ה"מבצעי" בו עשה המשיב שימוש, רשום על שמה של אימו של המשיב, פאטמה עאזם (ע.ת.23).

18. ניתוח פלט שיחות ומיקומים שהופק מטלפון זה מעלה, כי בין המועדים 2.7.14 ועד ליום 24.7.14 קיימות שיחות נכנסות ויוצאות מרובות למספר 052-7788508, הוא **הטלפון המבצעי של משיב 1**. ביום 25.8.14 אין כלל שיחות; בימים 26.8, 27.8 שוב יש תקשורת בין השניים; ביום 28.8.14 אין כלל שיחות בין השניים; ביום הרצח, 29.8.14, נרשמו 4 שיחות נכנסות בין השעות 10:36 ל- 10:37, כשאלו כוללות שיחה אחת בלבד במשך כחצי דקה.

19. מהפלט עולה שהתנהלו 28 שיחות בין המשיב לנייד ***** , הוא **הטלפון המבצעי של משיבה 2**, במהלך התקופה שבין 13.7.14 ועד ליום 1.8.14.

במהלך חודש אוגוסט 2014, התקיימו שיחות מרובות - 62 במספר - בין הימים 1.8.14 ועד ליום 5.8.14; השיחות התחדשו בימים 23.8.14, 24.8.14. לאחר מכן, במהלך מספר ימים אין תקשורת בין השניים. עם זאת, **ביום ברצח - ביום 29.8.14, נערכו 12 נסיונות חיוג מהמשיב לנייד ה"מבצעי" של המשיבה 2 (886) בין השעות 19:30 ועד ל- 19:33**. אליבא דתביעה, נסיונות חיוג אלו נערכו מייד לאחר שהמשיב מילט את המשיב 1 מזירת שריפת המכונית.

הטלפון ה"מבצעי" של המשיב

20. לצד ממצאים אלו, המבססים תקשורת בין המשיב למשיב 1 והמשיבה 2 במועדים קריטיים, אני רואה לנכון להתייחס לטענת ההגנה, לפיה המשיב כלל לא השתמש בטלפון "מבצעי".

21. אמנם, עולה מחומר הראיות כי למשיב היה נייד נוסף בו השתמש, שמספרו 050-3011409. עם זאת, חומר הראיות מבסס את האפשרות כי המשיב עשה שימוש באותו נייד "מבצעי" אליבא דתביעה, המסתיים בספרות 3534, באופן גלוי ושגרתי.

עולה, כטענת ההגנה, כי המשיב מסר את מספר הנייד ה"מבצעי", המסתיים בספרות 3534, במקום עבודתו בשופר-סל (ראו הודעת יאסר אבו מוך, ע.ת. 26, מיום 12.10.14 בשעה 10:50; מועד ביאדסה, ע.ת. 29, מיום 14.10.14 בשעה 10:20). בטופס פרטים אישיים למועמד לעבודה בשופרסל, מצוין אותו נייד "מבצעי" כמספר הנייד של המשיב.

גם חבריו היו בקשר עימו באמצעות מספר זה (ראו הודעות פאדי עזאם, ע.ת. 27, מיום 19.10.14 בשעה 15:49; אמין חאג יחיא, ע.ת. 25, מיום 19.10.14 בשעה 9:28).

כן ראו הודעת תשלום קנס מיום 21.7.13 (מסמך 495), שם מצוין כי מספר הטלפון של המשיב הוא 052-8803435 (ככל הנראה המדובר בסיכול מספרים: 3435 בטופס, לעומת 3534 שהוא הסיומת הנכונה).

22. יצוין, כי אימו של המשיב (פאטמה עאזם, ע.ת. 23) אישרה כי המדובר בנייד שלה ממנו התנתקה לפני שבועיים-שלושה (בהודעה מיום 13.10.14), וכי כל הילדים משתמשים בו, לרבות המשיב. הכחישה כי הגיע לשופר-סל עם הטלפון שלה ודיבר ממנו עם חבריו, שכן יש לו טלפון משלו, בו הוא משתמש כל הזמן.

דיווח למוקד 100 מזירת הצתת הרכב - עוגן לזמני האירועים

23. ראיה מרכזית המהווה עוגן לזמני האירועים הינה עדותו של אילן יעקב (ע.ת. 11). ביום הרצח, 29.8.14, דיווח מר יעקב **בשעה 19:13** (ראו דו"ח משלט מרכז מיום 27.10.14 ומסמך אירוע תגובה מיום 8.9.14) כי מבחין ברכב דהייטסו לבן בוער, וכי הבחין במציתים בורחים לתוך קלאנסווה עם רכב. תיאר, כי רכב המילוט היה בצבע אפור, ובטוח שזה היה מזדה 626 מהדגם הישן (ראו מזכר שערך יאסין סואעד, ע.ת. 31, מסומן א'30 - תמלול שיחת מוקד 100).

24. בהודעה שמסר במשטרה ביום 31.8.14 תיאר אילן יעקב בפרטי פרטים, כי ביום שישי האחרון, 29.8.14, בסמוך לשעה 18:30 נסע מכפר יעבץ, דרך כביש המוביל, לכיוון קלנסווה. במהלך הנסיעה הבחין ברכב דהייטסו בוער ולידו שני אנשים שמסתכלים אל עבר הרכב הבורע (שורות 2-4).

כשהתקרב למקום, רצו השניים שראה אל עבר רכב מזדה 626 מהסוג הישן, בצבע אפור בהיר, כאשר בתוך הרכב חיכה להם נהג והם נסעו משם לכיוון הכורכר בהמשך כביש המוביל (שורות 4-5).

העד ציין שהרכב לא נסע ימינה לכיוון קלנסווה ולא שמאלה לכיוון יעבץ, אלא המשיך ישר.

תיאר, כי שני האנשים אותם ראה היו גלויי פנים, ערבים. כשעבר לידם הם צעקו אחד לשני בערבית (שורה 12). הם נראו בחורים צעירים בגיל 20-24 (שורה 18).

ציין שהאירוע התרחש בשעה 19:13, לפי הטלפון הנייד שלו, אז התקשר למשטרה (שורה 27).

חזר ותיאר כי הבחין ברכב בהיר, מזדה 626 מהדגם הישן, ללא סימן מיוחד (שורה 31), וכי הרכב המשיך
בנסיעה ישר לכיוון צפון (שורה 35).

העד הבהיר, כי היה במרחק חמישה - שישה מטר מהם, והיה אור באותו הזמן.

בחקירה אף שירטט את מפת האיזור בהתאם להתרחשות האירועים, המצורפת להודעה.

מסלול הנסיעה לפי מצלמות אבטחה

25. לצורך הבנת כיווני הנסיעה, מיקום מצלמות האבטחה שנבדקו ואת מיקום זירת השריפה, יש להיעזר
במפה 260.

זירת השריפה נמצאת בצד המערבי של כביש המוביל; נסיעה מזירה זו לכיוון צפון עד לצומת הקרובה,
ופניה ימינה לכיוון מזרח מובילה לקלאנסווה, כאשר מכביש זה נבדקו כל מצלמות האבטחה.

26. לטענת התביעה, ניתוח מצלמות האבטחה מוביל לכך שרכב כסוף עם חלונות כהים, הוא רכבו של
המשיב, נצפה בזמנים התואמים את עדותו של אילן יעקב, אשר תיאר את אירוע שריפת הרכב המתואר
בסעיף 19 לכתב האישום.

מנגד, טוען הסניגור, כי ניתוח המצלמות שומט את הבסיס תחת התיזה של התביעה, שכן אלו ממחישות
כי אותו רכב כסוף נסע לכיוון מזרח, אל תוך קלאנסווה, ובניגוד למקום זירת השריפה בשעות הנטענות.

27. עיון במפה 260 מעלה, כי אחת המצלמות המזרחיות ביותר נמצאת במוצרי מזון ג.א. נור; מערבית
ממנה מצויה המצלמה של מכלוף עאזם; אחריה, לכיוון מערב מצויה המצלמה מביתו של עבד
נסראללה, ומערבית ממנה, מייד לאחריה, מצויה המצלמה מביתו של טאלב נסראללה. המצלמה
המערבית ביותר, הקרובה לזירת השריפה ממוקמת בביתו של תקרורי.

28. הסניגור המלומד הדגיש את האמור במסמך 271 - נספח קבלת ראיה דיגיטלית מצולמת, מאת יניב
גולן, ע.ת. 37, מיום 9.9.14. ממסמך זה עולה, כי מהמצלמה שנתפסה מביתו של מוסטפא תקרורי,
שהיא הקרובה ביותר לזירת השריפה, יש להפחית 7 דקות על-מנת להגיע לזמן אמת (ולא להוסיף 7
דקות, כפי שטענה התובעת המלומדת בדיון).

לא מצאתי בתיק החקירה דו"ח צפיה של מצלמה זו, ואולם הסניגור הקרין את הסרט באולם בית-
המשפט וצירף ניתוח שלו למתועד במצלמה.

הנתונים הרלבנטיים מצפייה בסרט זה, יחד עם הסרטים הנוספים שיפורטו להלן, מעלים, כי בזמן

מצלמה 19:03:00 - זמן אמת 18:56:00, נראית מכונית לבנה ואחריה מכונית אפורה נוסעות לכיוון השריפה. בזמן מצלמה 19:09:02 - זמן אמת 19:02:02, נראית מכונית אפורה נוסעת ממזרחה לכיוון קלאנסווה ונגד כיוון זירת השריפה.

29. המצלמה המזרחית הקרובה לאחר מכן, היא המצלמה מביתו של טאלב נסראללה. על-פי נספח קבלת ראיה דיגיטלית מצולמת ממחשב שערך יניב גולן, ע.ת. 37 יש להוסיף 58 דקות לזמן המצלמה על מנת להגיע לזמן האמת.

דו"ח צפיה במצלמות אבטחה מביתו של טאלב נסראללה מקלנסווה (מצלמה chn/aa), מיום 4.9.14 שערך יאסין סואעד, ע.ת. 31. (מסומן 276) מעלה את הנתונים הבאים שנצפו ביום הרצח, 29.8.14:

05:54:24 (זמן אמת 06:52:24): נראה רכב, ככל הנראה סובארו בצבע לבן, דגם ישן של שנות ה-90 נוסע מערבה, לכיוון השריפה.

צוין שבין השעות 05:55:30 עד 05:58:00 (זמן אמת בין 06:53:30 עד 06:56) יש תקלה במצלמה ולא נראה דבר.

05:58:53 - זמן אמת 06:56:53 (כשהכוונה ל - 18:56:53) - נראה רכב, ככל הנראה מסוג סובארו בצבע לבן, דגם ישן של שנות ה-90, נוסע מערבה לכיוון זירת השריפה. אחריו נוסע רכב, ככל הנראה מסוג סובארו בצבע כסף, דגם ישן של שנות ה-90.

06:04:32 - זמן אמת 07:02:32 (כשהכוונה ל - 19:02:32) - רואים רכב, ככל הנראה מסוג סובארו בצבע כסף, דגם ישן של שנות ה-90, נוסע מזרחה לכיוון קלנסווה, ובניגוד לכיוון השריפה.

30. המצלמה המזרחית הקרובה לאחר מכן, היא המצלמה מביתו של עבד נסראללה. על-פי נספח קבלת ראיה דיגיטלית מצולמת ממחשב שערך יניב גולן, ע.ת. 37 יש להוסיף 12 דקות לזמן המצלמה על מנת להגיע לזמן האמת (ואין על כך מחלוקת בין ב"כ הצדדים).

דו"ח צפיה במצלמות אבטחה מביתו של עבד נסראללה מקלנסווה מיום 4.9.14 שערך יאסין סואעד, ע.ת. 31. (מסומן 277) מעלה את הנתונים הבאים שנצפו ביום הרצח, 29.8.14:

במצלמה ch1:

בשעה 18:41:24 (זמן אמת 18:54:24) נראה רכב, ככל הנראה מסוג סובארו לבן, דגם ישן של שנות ה-90, נוסע

לכיוון השריפה.

בשעה 18:43:21 (זמן אמת 18:56:21), נראה רכב, ככל הנראה מסוג סובארו לבן, דגם ישן שנות ה-90, נוסע מזרחית לכיוון קלנסוואה, בכיוון הפוך לזירת השריפה.

בשעה 18:45:50 - **זמן אמת 18:58:50**, נראה רכב, ככל הנראה מסוג סובארו לבן, דגם ישן שנות ה-90 נוסע לכיוון זירת השריפה. אחריו נוסע רכב, ככל הנראה מסוג סובארו דגם ישן של שנות ה-90, בצבע כסף, גלגלים ימניים ללא טסות, טמבונים שחורים מקדימה ומאחורה. חלונות שחורים ימניים מקדימה ומאחורה, ידיות שחורות על הדלתות.

18:51:48 - **זמן אמת 19:04:48**, (כאשר לפי הנספח של קבלת ראיה דיגיטלית זמן האמת הוא **19:03:48**), נראה רכב ככל הנראה מסוג סובארו בצבע כסף, דגם ישן שנות ה-90, **נוסע לכיוון קלנסוואה** (ראה מפה), ובניגוד לכיוון זירת השריפה.

ישנו דו"ח צפייה ממצלמה נוספת, ch2, המעלה אותם נתונים.

31. מצלמה נוספת שנבחנה היא מביתו של אחמד קטאווי, שהיא אחת המצלמות המזרחיות והמרוחקות מזירת השריפה. דו"ח צפייה שנערך ידי אבי מונקר, ע.ת. 32, מיום 7.9.14 מעלה, כי בתחילת הדו"ח מצוינים זמנים, ואף כיווני נסיעה. בהמשך הדו"ח מצוינים זמנים בלבד ללא ציון כיווני נסיעה, ויש לציין כי הנתונים בו אינם ברורים דיים.

מדו"ח זה ניתן ללמוד, כי בשעה 19:07 זמן מצלמה - זמן אמת 18:53 (שכן על-פי הדו"ח וכן נספח קבלת ראיה דיגיטלית - מסמך 270, זמן מצלמה הוא 14 דקות קדימה מזמן אמת) נראתה מוכנית סובארו גראנד לאונה לבנה נוסעת מכיוון מזרח למערב - דהיינו לכיוון זירת השריפה; לאחר מכן, בשעת מצלמה 19:11:23 - **זמן אמת 18:57**, הבחין ברכב סובארו גרנד ליאונה לבנה עם חלונות כהים ובצמוד לה רכב סובארו גרנד לאונה אפורה חלונות כהים. בשעת מצלמה 19:18:51 - **זמן אמת 19:04** נראה רכב סובארו גראנד ליאונה אפורה חלונות כהים.

32. בחומר החקירה מצויים שני נספחים לקבלת ראיה דיגיטלית ממצלמת מחשב, מאת יניב גולן ע.ת. 3, מהם עולה כי הורדו סרטים ממצלמות מכלוף עזאם וממכולת ג.א. נור, אך לא נכתבו דו"חות צפייה וב"כ הצדדים לא התייחסו אליהם. יש לציין ששני המקומות הללו מצויים מזרחית לביתו של עבד נסראללה.

בנוסף, מצוי בחומר החקירה דו"ח צפייה מחנות המחשבים "אל אה" בקלאנסוואה (מזכר מאת יאסין סואעד, ע.ת. 31, מיום 25.9.14, מסומן 280), אך מחומר החקירה לא ברור היכן נמצאת מצלמה זו.

33. ניתוח הממצאים אינו תומך בטענת התביעה, לפיה נראה רכבו של המשיב במצלמה המערבית ביותר והקרובה לזירת השריפה (ביתו של תקרורי) בשעה 19:09. כפי שטען הסניגור, הממצאים מעלים אפשרות כי המכונית האפורה - שהיא לגישת התביעה מכוניתו של המשיב - נראתה נוסעת לכיוון מזרח, לכיוון קלאנסווה, ובניגוד לזירת השריפה, בין השעות 19:02 (במצלמת תקרורי) ועד ל - 19:04.

איכונים

34. מפירוט שיחות ומיקומים למספר מנוי הטלפון "המבצעי" של המשיב (052-8803534) עולים הנתונים הבאים:

בבוקר יום הרצח, בעת שנרשמו 4 שיחות נכנסות בין השעות 10:36 ל- 10:37 בין המשיב למשיב 1, אוכן המשיב באיזור קלאנסווה.

בשעות 18:26, 18:31 ו - 19:09, אוכן המשיב באיזור צור נתן ובקלאנסווה.

בשעה 19:09:27 מתועדת שיחה נכנסת, ניסיון חיוג, כאשר מיקום השיחה בתחילתה בקלאנסווה דרום וסיומה בטייבה מערב.

בשעה 19:23:30 מתועדת שיחה נכנסת שנמשכה 10 שניות, שתחילתה בטייבה מערב וסיומה בטייבה מערב.

ב"כ המשיב היפנה לשלוש שיחות נוספות מהפלט האמור:

בשעות 19:00:30, 19:01:08 ו - 19:02:47 מתועדים שלושה ניסיונות חיוג נכנסים, שתחילתם בגאולים והסיום אף הוא בגאולים. לטענת ב"כ המשיב, המדובר במקום המרוחק כ - 4 ק"מ מן המקום בו נצפה אותו רכב אפור במצלמות האבטחה באותם זמנים.

חקירות המשיב 3

35. המשיב נעצר ביום 30.9.14 ושמר על זכות השתיקה במהלך כל חקירותיו.

בחקירה מיום 30.9.14 שמר על זכות השתיקה באופן גורף, כאשר עומת עם אפשרות מעורבותו ברצח, פרטים באשר לרכבו ולפלאפון שלו ולקשר בין המשיב 1 והמשיבה 2. על הודעה זו חתם.

בזכ"ד תשאל המשבי מיום 30.9.14 (מסומן 532) שנערך על-ידי אבי מונקר, ע.ת. 32 עולה כי בטרם גביית העדות החוקר תשאל את המשבי ולדבריו, הוא הבעלים של אותו רכב סובארו אשר נגרר על-ידי המשטרה לפני כחודש, וישנו צרור מפתחות אחד. השאיל את רכבו, זמן קצר לפני שנגרר על ידי המשטרה, לחוסני עזאם (ע.ת. 24). לדבריו אין לו טלפון סלולרי. כן מסר פרטים אודות עבודתו בירקות. כאשר התחילו לשאל אותו שאלות הקרובות לתיק החקירה, שמר על זכות השתיקה באופן גורף.

בתיק החקירה מצוי תמליל חקירה מיום 20.11.14, אשר תואם לתכנים אלו, ולא היתה כל התייחסות מב"כ הצדדים לעניין התאריך. בתמלול זה, מוסר המשבי פרטים אודות מכוניתו שנתפסה וכן משיב הוא על שאלות אודות עבודתו. עם זאת, כאשר מעומת עם האפשרות ש-DNA של המשיבה 2 נמצא ברכבו, הוא שומר על זכות השתיקה וטוען כי לא עשה דבר; כך גם כאשר מעומת עם הימצאות הטלפון ובו המסרונים ברכבו; כן סירב לענות על שאלות בקשר לפלאפון שלו. בהמשך החקירה, לאחר שהוזהר, שמר על זכות השתיקה באופן גורף.

בחקירה מיום 19.10.14 שעה 11:34 נשאל באשר למספרי הטלפון הנייד שלו, עומת עם השימוש בנייד 052-8803534, וכן נשאל לגבי שרידי הירי ברכבו. המשבי שתק ואף סירב לחתום על ההודעה.

36. תרגילי חקירה שנערכו בתיק בנוכחות המשבי לא קידמו את החקירה (ראו, למשל מזכר מאת רס"ר סואעד יאסין ע.ת. 31, מיום 30.9.14, מסומן 512 המסכם תרגיל חקירה בין המשבי לאיסמעיל חאג'י-יחיא, אשר היה חשוד במעורבות ברצח; מזכר מאת אותו חוקר מיום 20.10.14, מסומן 380, המסכם תרגיל חקירה בין המשבי למשיבה 2).

דין והכרעה

37. אומר כבר, כי שוכנעתי בסופו של יום, כי קיימות תשתית ראיתית לכאורית ועילת מעצר בעניינו של המשבי. עם זאת, נוכח כרסום-מה במארג הראיתי ועל רקע העובדה שהמדובר במשיב נעדר עבר פלילי - הכרעתי היא, כי יש מקום לשקול שחרורו לאחר קבלת תסקיר מעצר.

38. כידוע, בשלבזה, בחינת הראיות היא לכאורית בלבד. במסגרת השאלה אם לעצור נאשם עדותם הליכים המשפטיים נגדו על בתי המשפט לבחון אם בחומר החקירה מצוי הפוטנציאל הראיתי, אשר בסיומה המשפטיהאבכוחו להוכיח את אשמת העורר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996)).

39. דברים אלה נכונים, אף במקום בו חומר הראיות כולו מבוסס על מארג של ראיות נסיבתיות, וזאת, בתנאי שגלומה בחומר הראיתי הנסיבתי אפשרות סבירה להרשעה בתום ההליך העיקרי (בש"פ

3255/13 חרב נ' מדינת ישראל, מיום 20.5.13, בפסקה 11, וראו גם בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, מיום 10.4.08; בש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל, מיום 4.6.09; בש"פ 1636/13 קאניאונג נ' מדינת ישראל, מיום 24.3.13).

ראוי להפנות במיוחד לדבריו של כב' השופט הנדל, בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, מיום 24.9.12, בנושא דיון ועוצמתן של הראיות הנסיבתיות, הדרושות לשם עמידה בהוראות סעיף 21 (ב) לחוק המעצרים:

"תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכן יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים. ודוק, עסקינן בהתפתחות טבעית של הראיות הנסיבתיות, ולא התפתחות מלאכותית, רחוקה או מאולצת. מתפקידו של בית משפט לעמוד היטב על אופן ההתפתחות הפוטנציאלי האמור. אל לו לכסות את החסר ולמתוח את הפוטנציאל הראייתי מעבר לגבולותיו. הזהירות המתבקשת תתן את אותותיה גם תוך בחינת המארג הראייתי הנסיבתי הקונקרטי ביחס לנאשם מושא הבקשה למעצר עד לסיום ההליכים." (שם, בפסקה 8).

40. נראה, כי בעניינו של המשיב מצויים אנו באותו מקרה ביניים, כאשר המשיב שתק בחקירתו ולא סיפק כל הסבר לראיות המסבכות הקושרות אותו לאירועים המפורטים בכתב-האישום.

41. אני מקבלת את גישת התביעה, כי הוצגה תשתית ראייתית נסיבתית המקימה סיכוי סביר להרשעה בכל העבירות המיוחסות למשיב, הבנויה ממספר נדבכים:

א. הממצאים שנמצאו ברכבו של המשיב, הכוללים את הפלאפון הנייד ובו המסרונים המפלילים את כל המשיבים, וכן כמות גדולה של שרידי ירי.

תכני המסרונים כוללים את המניע לרצח, ומאזכרים את שמו וחלקו של המשיב כמסייע למשיב 1.

שרידי הירי מבססים את האפשרות הסבירה להימצאותו של המשיב 1 ברכבו של המשיב מייד לאחר הרצח.

ב. התקשורת בין המשיב למשיבה 2 בתקופה שלפני הרצח. במיוחד ראוי לחזור ולציין, כי ביום הרצח,

29.8.14, נערכו 12 נסיונות חיוג מהמשיב לנייד ה"מבצעי" של המשיבה 2 (886) בין השעות 19:30 ועד ל - 19:33, לאחר הרצח, לאחר שעת הצתת הרכב, ולאחר ההימלטות מזירת שריפת המכונית.

לצד אלו, יש לציין את שעות התקשורת בין המשיב לבן-דודו, המשיב 1.

ג. איכון המשיב בשעות שלפני הרצח מבסס את הימצאותו באיזור זירת השריפה לצורך ביצוע סריקות מוקדמות, כמפורט בכתב-האישום.

ד. רכב הדומה לרכבו של המשיב מבחינת צבעו ותיאורו נראה בזירת השריפה על-ידי עד ראיה (אילן יעקב), שם נצפו גברים צעירים דוברי ערבית. העובדה שמסר סוג רכב אחר (מזדה לעומת סובארו של המשיב), מקומה לידון במסגרת התיק העיקרי.

ה. רכב הדומה בנתוניו לרכבו של המשיב (לרבות צבע המכונית, חלונותיו הכהים והגלגלים ללא טסות) נראה בצילומי מצלמות האבטחה שנאספו, יחד עם רכב סובארו לבן (התואם את רכב הרוצחים).

ו. לצד ראיות אלו, מצויה שתיקתו של המשיב, אשר עומת עם כל הממצאים ולא מסר להם כל הסבר.

42. עם זאת, מצאתי כי קיים כרסום-מה במארג ראיתי זה, על רקע הנתונים הבאים:

א. הזמנים בהם מתועדים רכבו של המשיב במצלמות האבטחה אינם משתלבים עם עדותו של אילן יעקב, המשמשת עוגן מבחינת זמני האירועים, וכן עם חלק מהאיכונים שבוצעו לנייד של המשיב. ניתוח העדויות מביא לכך, שלפני הצתת הרכב אשר התרחש בשעה 19:13, מכוניתו של המשיב נצפתה בין השעות 19:02 ועד 19:04 בנסיעה לכיוון הנגדי לזירת השריפה, ולתוך קלאנסווה. בהעדר הסבר של המשיב בשלב זה, ייתכן כי בסופו של יום, רכבו של המשיב הגיע לזירת השריפה בדרך גישה אחרת לא מתועדת. סוגיה זו תידון בתיק העיקרי, ואולם בשלב זה, יש באי-התאמה זו כדי להחליש במידת-מה את המארג הראיתי.

ב. נראה, כי התביעה תתקשה להוכיח את הטענה כי המשיב השתמש בטלפון "מבצעי". כפי שפורט, חומר הראיות מעלה, כי המדובר במספר טלפון נייד שהיה ידוע במקום עבודתו ונמסר לחלק מחבריו. המקום לדין במשקל נתון זה הוא במסגרת התיק העיקרי, ואולם יש בו כדי לתרום להחלטתי לשקול את שחרור המשיב על רקע החלשה מסויימת בעוצמת הראיות.

עילת מעצר

43. הצדק עם ב"כ הפרקליטות, כי מעשי המשיב מקימים עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט. במרכז מעשי המשיב עומדת עבירת הסיוע לאחר מעשה - היא אמנם עבירת עוון, כפי שהדגיש הסניגור. עם זאת, עסקינן בסיוע לאחר מעשה לרצח מתוכנן ולהצתת הרכב כדי לשבש ראיות. הקרבה המשפחתית בין המשיב למשיב 1 וכן בהתחשב בעובדה כי דודו, חוסני עאזם, הינו עד תביעה, מקימים עילת מעצר ממשית של חשש לשיבוש הליכי משפט, אם ישוחרר.

44. מודעת אני לכך, כי בנסיבות אלו, יקשה ליתן אמון במשיב. עם זאת, על רקע הכרעתי בדבר כרסום-מה במארג הראייתי, כשעסקינן במשיב נעדר עבר פלילי, יש מקום לבחון שחרור לחלופת מעצר אשר תאיין מסוכנות וכל חשש לשיבוש - וזאת באמצעות תסקיר מעצר. מבלי לקבוע מסמרות, נראה כי על רקע מכלול הנסיבות, יש מקום להציע חלופה רחוקה ממקום המגורים, אשר אינה חלופה משפחתית.

45. אשר על כן, קובעת להמשך דיון ליום 16.3.15 שעה 12:30. תסקיר המעצר יגיע לתיק בית-המשפט עד ליום 15.3.15.

המזכירות והסניגור יעבירו החלטה זו עוד היום לשירות המבחן.

המשיב יובא לדין ממקום מעצרו.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.